

Les sensacions eròtiques d'un menoret

Octavi Saltor ha declarat des de La Nau que si bé en alguns delicats matisos de l'esperit és un refinat, en les que afecten al menjar no mite tan prim.

Valor personal

A Patria, diari de Manresa, ha sortit un article blasfemant, des del punt de vista de la moral, la darrera obra de Soldevila.

Austerisme

En un grup de metges es parlava de les altes activitats dels deixebles d'Asuero.

Doncs encara que us en rieu, replicà un altre, en aquesta temporada s'ha guanyat deu mil duros com si res.

"Energètic Barcelona"

La Raymond-Whitcomb, companyia organitzadora de viatges dels EE. UU., anuncia una viatorien.

Estas punzadas tan tremendas y profundas que con el dolor de muelas nos hacen perder el mundo de vista, nos ponen nerviosos e intratables.

CAFIASPIRINA

el remedio más eficaz e insuperable también contra las neuralgias, dolores de cabeza, de oídos, así como contra los que acompañan a las molestias periódicas de las señoras.

Aumenta el bienestar, oxigena el cerebro y no ataca el corazón ni los riñones.

Desconfiad de las tabletas sueltas.

Aigua mineral natural

Vichy Català

Digestiva

Excel·lent per a taula

MIRADOR vist per dins

Pelai, oi, si sou servits. Agafeu l'ascensor: tram, tram, tram, quatre pisos.

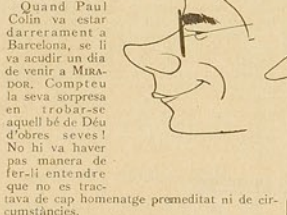
Jo no sé ben bé si em no merencem, però resulta que la nostra Redacció s'aguantava com si diguéssim sobre un núvol xop de melodios.

La nostra casa té, entre altres avantatges, el que no està feta per a treballar-hi.

publica a MIRADOR els escrits a La Publicitat. Així tothom pot cultivar l'esperança que aquella almorant fertilitat només la dedica als altres...

Per altra banda — tornant al que deien — la decoració del local no és gens a propòsit per suggerir una necessitat irresistible de guanyar-se el pa amb la suor del front.

Tout de même, vous êtes trop, trop gentils!

I després ens va recomanar un a un que, quan anéssim a París, no ens descuidéssim pas d'anar a sopar a casa seva.

De fet, l'animació, a MIRADOR, comença a la cinc de la tarda. En aquella hora En Manuel Brunet es dedica a robre les visites de components i a donar esperances als col·laboradors espontànies, que, de la porta estant, arriben a nas ple de timidesa.

PASTILLAS MORELLÓ

BRONQUITIS, CATARROS, ASMA, etc. La verdadera medicación balsámica la encontrará con el uso de las

tar la qualitat i la quantitat de la reunió. L'assistència femenina es limita ara per ara a les agradables però escadusseres visites de la senyora Aurora Bertrana i de les senyorettes Arquimbau, Carme Montoriol i Lluïcia Canya; no obstant, tot fa preveure

que la bona voluntat del nostre director serà largament premiada i que la representació del sexe ex-ehlebe serà encara més brillant.

Existeix, realment? Sembla que sí. Hi ha qui diu que és el Pare Mirador d'Espalugues, però jo, a dir veritat, no ho he cregut mai.

reconfortant de la desolació amable i continguda. Aquest senyor s'expressa amb un llenguatge planyívol, ple de reserves i de concessions, perquè ell ja sap que aquestes coses no tenen cap importància, però, de totes maneres...

Qui escriu els ecos de Mirador indiscret? Heus aquí l'enigma que preocupa a molta gent. Doncs bé, visi que avui fa l'any i estem en pla de confidències, ja ho podem dir.

Quan veigiu un eco molt llarg, hi poden pujar de peus: és fet d'En Ventalló.

Quan lleixim un eco molt bo i En Regàs no els hagi vingut a dir res, poden estar també segurs d'una cosa: que no és fet d'En Regàs.

En uns certs dies i en unes determinades hores, Manuel Brunet, Josep Cabot i Victor Hurtado es tanquen en el despatx de la direcció. Van armats amb un llapis blau i comencen de fer ratlles sobre un exemplar endarrerit del periòdic.

Quan a L'Esquella de la Torratxa ens van dir que la gent de MIRADOR erem nois de casa bona, hem de confessar-ho, van posar els dits a la llaga.

Per altres bandes, el punt de vista pejoratiu té una intenció ben diferent. Hom s'imagina la pena de MIRADOR com una reunió de mastegatexats, plens de veri i de males intencions, que aien rosegant amb ferocitat les arelles dels més sòlids prestigitis del país.

Ni una cosa ni l'altra. Les converses de la Redacció tenen un to tranquil i reposat. Hom s'interessa per l'estat del peu d'En Múrius Gifreda (aquest xicot no se'n acabarà mai de posar bo), per la darrera descoberta de Ramon Pelai en la selva frondosa de l'empirisme, per l'article que En Joan Tomàs no escriurà...

La soció de molts d'esperit la tenim encarregada a En Sagarra, En Llatas i En Cabot. Se'n surten bastant bé. Francesc Madrid comença amb dotze llibre i quatre revistes i quaranta tres diaris, i ens diu quatre coses de l'estranger il·lustre arnat més de fresc.

— I vos que — preguntaria el lector. — Jo? Res...

Josep Maria Planes

RAMON BES & C.A

Maquinària, Tipus, Filetatge de bronze, Tintes i utilitatge per les Arts Gràfiques

Agullers, 1, i Via Laietana, 4. BARCELONA

Lavabos Cardona Vergara

L'APERITIU

Sobre el tracte social. — Un dia de calor, d'aquells que fomen el carei artificial de les ulleres més ben presentades, vaig tenir el gust de rodar pels llocs més cèntrics de Barcelona en el que és pot dir el sol; vaig anar a veure un picot gllagat, vaig sopar no precisament amb quatre escarpades, sinó amb una gran calma i evitant el mínim esforç, vaig anar als llocs

La sensació d'aquella nit d'estiu no era de somni, sinó d'una realitat pèssima i asfixiant. A la meua boca només hi trobava un got de cauto liquid, les narres d'altre se'm convertien d'aquesta mateixa substància tropical, i les orelletes — que encara n'hi havia alguna que volava traient un pam de llengua — m'anaven flant una boira de tristesa, de soledat, de catàstrofe econòmica.

Això em va passar, només que una sola nit, en el lloc que podriem dir-ne el meu ranxo de convalescència, i després d'estiu en neguts eren fora, o estaven amagats en un celler imaginari, cercant la fresca que és després de les penques de permè rànies i de les botes de vi misterioses i poc comunicatives.

Confesso que la sensació d'aquella nit l'he anorada després moltes vegades, fins l'he cercada en altres ciutats, en les quals s'acostumadament no coneix ningú. La gràcia de poder passar tot un dia, i tota una setmana si cal, sense fer del diàleg i sense fer us de la barretada, només en el cas solemne de quan passa un mort a cavall seguit dels parents i les amigues, és una de les gràcies més pures i més reosid-res d'això que en diem el tracte social.

Perquè aquest tracte social no hi ha dubte que té els seus avantatges. Us pot proporcionar un matrimoni, i si no un matrimoni, una aventura que us doni un cert perfum; us pot proporcionar una suma x de diner, un duel, o bé que, us regalin una nevera (focosa o que un dia sortiu retratat als diaris tirant arxipentines o d'astut del braç que us heu rentat a fons i vestit, i duen un atrajeu que no contradigui massa la moda de l'any, i un barreu que no delati una absoluta misèria, si a més a més feu vòlides un instant més d'ulls).

Però també se'n desprenen coses tristíssimes. Heu de comptar que des del moment que us heu rentat a fons i vestit, i duen un atrajeu que no contradigui massa la moda de l'any, i un barreu que no delati una absoluta misèria, si a més a més feu vòlides un instant més d'ulls).

Hi ha senyor que no us interessa en absolut i que per altra banda no us té cap simpatia, però que us fa sentir que us passa panyes hores i quilòmetres, dient coses inútils, mal construïdes gramaticalment, i tot això ho fa de vegades per timidesa, però manca d'iniciativa, perquè no sap com trobar el moment de dirvos, en un assaiguet, i encara gràcies que no us expliqui l'argument d'una comèdia o d'una novel·la pornogràfica, o bé la història d'un plet, o de l'extirpació del ovaris de la seva senyora amb una precisió de detalls clínics que us treuen la galta.

Hi ha personatge que es creu obligat a donar-vos conversa, a seure a la vostra taula quan us veu sol, o quan veu que esteu parlant a l'orella d'una senyora, amb els llargues materials penjats a les aracades. Ha de guanyar-se una consciència i a contrariar, que duen la seva condició a l'heorisme i al monstruos.

Jo ja comproc que no es poden adoptar mesures radicals, però per evitar llauanes i desgraciades intronissacions, seria útil portar penjats a les aracades i a contrariar, que duen la seva condició a l'heorisme i al monstruos.

Josep Maria de Sagarra